

Niepełnosprawny artysta w sieci przewodnik

1. Wstęp

Pandemia COVID-19 wywarła negatywny wpływ na każdym szczeblu gospodarki powodując globalny kryzys. Szczególnie sektor kultury i kreatywny odczuł skutki krytycznej sytuacji (ograniczenia lub zamknięcie sal teatralnych, koncertowych, imprez plenerowych, warsztatów artystycznych, itd.), a reżim sanitarny spowodował, że osoby mobilne, posiadające wiedzę na temat funkcjonowania w sieci dostosowały i przenieśli swoją działalność do internetu.

Jednak grono artystów, w tym szczególnie artystów z niepełnosprawnościami nie posiadało podstawowej wiedzy jak to zrobić: począwszy od przygotowania materiału, technicznej obsługi oraz promocji. Kluczowym zadaniem projektu było zapewnienie rozwiązań (nabycie nowych umiejętności, kompetencji), aby tej grupie stworzyć możliwości twórczego i artystycznego działania w nowej rzeczywistości.

Nie mogliśmy dopuścić, aby artysta z niepełnosprawnością przez brak niezbędnych umiejętności i kompetencji wzmacniających kreatywność, został wykluczony z życia społecznego, kulturalnego oraz zawodowego. Odpowiedzią na ten problem był projekt „Niepełnosprawny artysta w sieci”. Projekt miał przede wszystkim wesprzeć niepełnosprawnych artystów w zdobywaniu kompetencji w zakresie przygotowania oferty artystycznej i prezentacji jej w sieci tj. przygotowanie materiału filmowego, fotograficznego, jego obróbki w odpowiednim programie oraz umieszczenie w sieci na odpowiednim portalu, jak również promocję i marketing.

Wsparcie kreatywności i świadomość kulturowa a przez to wsparcie dla tworzenia ścieżek zdobywania nowych umiejętności i wspieranie osób w zdobywaniu i doskonaleniu umiejętności podstawowych i kompetencji kluczowych to podstawowe priorytety projektu „Niepełnosprawny artysta w sieci”.

2. Niepełnosprawny artysta- problemy, wyzwania, potrzeby (w krajach partnerskich)

Centrum Kultury Wrocław- Zachód (Polska)

Brak skutecznych rozwiązań w dostępie do kultury i działań kulturotwórczych przez osoby z niepełnosprawnościami, zarówno widza jak i artystę to niewątpliwie bolączka współczesnej Europy. Są kraje, w których osoba z niepełnosprawnościami jest w dalszym ciągu niepełnoprawnym obywatelem, przez brak rozwiązań umożliwiających aktywne uczestnictwo w życiu społecznym/kulturalnym/artystycznym.

Z naszego doświadczenia, obserwacji i przeprowadzonych badań wynika jasno, że mimo wyraźnego wzrostu propozycji skierowanych także do osób z niepełnosprawnościami, ich liczba jest niewystarczająca. Powodem takiego stanu jest m.in brak wykwalifikowanej kadry, która zadbałaby o dostosowanie bieżącej oferty do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, bariera finansowa, mentalna, organizacyjna.

Jako organizator Międzynarodowego Przeglądu Twórczości Osób z Niepełnosprawnościami wiemy, ile osoby te wkładają pracy i zaangażowania w przygotowanie programu artystycznego i jak dużo stracili społecznie, materialnie na sytuacji jaką wytworzyła pandemia COVID-19. Wiemy również jak ważny dla niepełnosprawnego artysty jest kontakt z widzem i ciągłość pracy twórczej, która niejednokrotnie jest ich terapią.

Nasze działanie projekt „Niepełnosprawny artysta w sieci” był odpowiedzią na potrzeby artystów, potrzeby edukacji w przygotowaniu i prezentacji swojej twórczej pracy w sieci i wyjściu naprzeciw nowym standardom wprowadzonym przez pandemię.

Stowarzyszenie Idea (Hiszpania)

Sytuacja niepełnosprawnych artystów w Hiszpanii jest zróżnicowana i zależy od kilku czynników, takich jak rodzaj niepełnosprawności, stopień wsparcia i uznania, jakie otrzymują, oraz istniejące polityki i programy promujące włączenie i dostępność w dziedzinie artystycznej. W Hiszpanii podjęto znaczne wysiłki w celu promowania włączenia i udziału artystów niepełnosprawnych w różnych obszarach artystycznych. Istnieją organizacje, stowarzyszenia i programy, które promują dostępność i zachęcają osoby niepełnosprawne do kreatywności w dziedzinie artystycznej. Odbывают się wystawy, festiwale i wydarzenia, które podkreślają

twórczość niepełnosprawnych artystów i promują widoczność ich talentu. Inicjatywy te mają na celu podważanie stereotypów i uprzedzeń oraz zachęcanie do większego docenienia i uznania ich wkładu w świat artystyczny.

Należy jednak zauważyć, że w Hiszpanii pomimo podejmowanych działań wciąż istnieją bariery i wyzwania dla artystów niepełnosprawnych. Niektóre z tych wyzwań obejmują fizyczną i sensoryczną dostępność w przestrzeniach kulturowych, brak świadomości i uwrażliwienia w społeczeństwie oraz potrzebę bardziej specjalistycznego szkolenia i wsparcia dla niepełnosprawnych artystów.

Podsumowując, chociaż poczyniono znaczne postępy w promowaniu integracji i wspieraniu artystów niepełnosprawnych w Hiszpanii, nadal pozostaje wiele do zrobienia, aby zapewnić im równe szanse i możliwość pełnego rozwoju ich talentu artystycznego.

Stowarzyszenie LUETEC (Włochy)

LUETEC powstał w 2000 roku w Neapolu jako Uniwersytet Trzeciego Wieku. Z biegiem lat stał się ośrodkiem uczenia się przez całe życie dla uczniów w różnym wieku.

LUETEC jest również firmą konsultingową Europrojects i brała udział w wielu projektach partnerskich Erasmus + w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego, edukacji młodzieży i dorosłych.

Personel i kierownicy projektów LUETEC wspierają podmioty prywatne i publiczne w pisaniu, zarządzaniu i raportowaniu projektów: gminy, konsorcjum gmin, uniwersytety, szkoły średnie, uniwersytety trzeciego wieku, organizacje pozarządowe, fundacje i inne organizacje edukacyjne we Włoszech i Europie.

Nauczyciele LUETEC mają również duże doświadczenie w szkoleniu nauczycieli dla różnych form (formalnych i pozaformalnych), koncentrując się głównie na osobach o niskich kwalifikacjach, znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i niepełnosprawnych.

Rzeczywiście, głównym celem LUETEC jest zapoczątkowanie studiów i badań nad rozwojem nowej metodologii nauczania/uczenia się w oparciu o różne tematy: języki obce, kreatywność, prawa człowieka, technologie informacyjno-komunikacyjne, arte i muzykoterapia, krytyczne myślenie, ekologia i dziedzictwo kulturowe ochrona i integracja.

LUETEC organizuje również artystyczne i kulturalne wydarzenia edukacyjne, takie jak lekcje koncertów operowych, lekcje koncertów muzyki klasycznej oraz neapolitańskiej muzyki klasycznej i wystawy czasowe.

3. Projekt i warsztaty „Niepełnosprawny artysta w sieci”/ partnerzy projektu, ich działania w ramach projektu

1. Przebieg warsztatów w Polsce „Materiał fotograficzny i filmowy”

- **Lider: Centrum Kultury Wrocław- Zachód**

Centrum Kultury Wrocław- Zachód od 2002 roku organizuje działania upowszechniające wydarzenia kulturalne i kulturotwórcze osobom z niepełnosprawnościami. Realizując projekty skierowane do osób wykluczonych z kultury, przekonaliśmy się jak ogromne jest zapotrzebowanie na wydarzenia dostosowane do odbioru przez osoby wykluczone.

Zdobyte doświadczenie, umiejętności oraz potrzeba działania i promocji dostępności sprawiło, że Centrum Kultury Wrocław- Zachód jest przykładem dla innych instytucji kultury nie tylko we Wrocławiu ale także w kraju- będąc swoistego rodzaju modelową instytucją kultury, wspierającą aktywność artystyczną i kulturotwórczą niepełnosprawnych. CKW-Z jest organizatorem, koordynatorem lub partnerem wielu działań skierowanych pośrednio lub bezpośrednio do osób wykluczonych.

Doświadczenie Centrum wynika przede wszystkim z realizacji projektów: „Islandia i Polska przeciw wykluczeniu z kultury”, „Drzwi otwarte- integracja”, „Wykluczeni z kultury”, „Ani mój”, „Otwórzmy kina”, „Castle”, „Umieć się spotkać” i wiele innych. Wszystkie działania projektowe były skoncentrowane na promocji dostępności do kultury osobom z niej wykluczonym przez swoją niepełnosprawność. CKWZ szkoliło, udostępniało, prezentowało możliwości dostosowania oferty kulturalnej do potrzeb niepełnosprawnym na każdym polu działalności kulturalnej.

- **Międzynarodowe warsztaty odbywały się w Polsce we Wrocławiu w siedzibie Lidera.**

Warsztaty rozpoczęły się od wzajemnego przedstawienia uczestników, określenia ich twórczych zainteresowań, działań artystycznych oraz źródeł inspiracji.

Pola twórczości obejmowały malarstwo, poezję, fotografię, aktorstwo, muzykę. Prowadzący przedstawił ogólne założenia warsztatów, czyli znalezienie odpowiedzi na pytanie jaki cel przyświeca uczestnikom warsztatów jako artystom przy realizacji filmu o ich sztuce oraz jak ten cel zrealizować. Rozważano również jaki wpływ ma niepełnosprawność na postrzeganie ich twórczości i jaką niepełnosprawność może być przeszkodą w realizacji filmów. W toku rozmów powstały grupy realizacyjne, które wzajemnie miały wspierać autorów w ich filmowych przedsięwzięciach. Ustalono również plan działań.

Pierwszy dzień poświęcono na omówienie różnych idei przyświecających filmom o sztuce. Rozmawiano też o odbiorcach takich filmów i jak decyzja o tym, do kogo opowiadamy, wpływa na naszą opowieść. Wprowadzono też podstawowe pojęcia z języka filmu. Prowadzący posłużył się przykładami istniejącymi w sferze medialnej, żeby zobrazować różne podejścia do omawianych zagadnień. Pośród prezentowanych inspiracji pojawiły się między innymi impresja z XX Przeglądu Sztuki Współczesnej SURVIVAL, seria filmów realizowanych dla New York Times pt. Actors Acting, czy teledysk Baz'a Luhrmann'a „Everybody's Free To Wear Sunscreen”. Dzień pierwszy zakończył się sugestią, by w wolnym czasie uczestnicy poszukali inspiracji i pomysłów na filmy, które chcieliby zrealizować podczas warsztatów.

Drugi dzień rozpoczął się od przedstawienia zagadnień technicznych związanych z realizacją filmów. Szczególny nacisk położono na różnice pomiędzy sprzętem profesjonalnym, a amatorskim, z wyraźnym uwzględnieniem pracy z kamerami w aparatach komórkowych. Prowadzący posłużył się kamerą podłączoną do rzutnika, żeby przy współpracy z uczestnikami zaprezentować działanie obiektywów profesjonalnych i wykazać jak różnią się od obiektywów w telefonach i jak ze sprzętem ogólnodostępnym pracować. Podobnie postąpiono z zagadnieniami dotyczącymi nagrania dźwięku. Wykazano również zależności między sprzętem używanym do rejestracji audiowizualnej, a językiem kina. Drugą część tego dnia poświęcono na wstępne omówienie pomysłów przygotowanych przez uczestników. Dzień zakończył się zachętą do opracowania scenariuszy do realizacji.

Dzień trzeci poświęcony był na szczegółowe omówienie pomysłów i ich realizację. Wśród utworów, które miały być zrealizowane, znalazły się:

- sylwetka malarza opowiedziana poprzez serię cyfrowych reprodukcji jego prac przemontowana z ujęciami postępu ubywania części garderoby twórcy,

- film pokazujący wrażliwość ulicznego fotografa, który przechadzając się po mieście wyłapuje interesujące go ujęcia,
- krótki etiuda opowiadająca doświadczeniu kontaktu z agresorem przez osobę w spektrum autyzmu, a przykładzie zainscenizowanej scenki przypadkowego spotkania w parku,
- impresyjny reportaż o osobie z niepełnosprawnością słuchową, która komponuje i wykonuje muzykę.

Podczas omawiania proponowanych scenariuszy prowadzący sugerował, jak stojące za scenariuszami idee jeszcze mocniej wydobyć przy pomocy języka filmowego na pierwszy plan.

Dzień czwarty został poświęcony na omówienie zrealizowanych materiałów, jak i na wyniki z rozmów dokrętki brakujących ujęć. Jednocześnie odbyła się prezentacja scenicznych występów włoskiej grupy uczestników działających aktorsko. Tego dnia również nakreślono wybrane aspekty etapu montażu i udźwiękowania z wykorzystaniem zrealizowanych przez uczestników nagrań. Ten czas poświęcono przede wszystkim na techniczne zagadnienia płynące z technologii montażu.

Piąty dzień był kontynuacją prezentacji możliwości pracy z nagrany materiał podczas montażu, w myśl idei, która mówi o tym, że film powstaje podczas prac edycyjnych. Prowadzący zachęcał do działań, które miały dać uczestnikom świeże spojrzenie na zrealizowane przez nich ujęcia, jak i na pierwotną koncepcję uporządkowania nagranych materiałów w film. Głównym celem tych zabiegów była intencja pokazania montażu filmu, jako procesu kreatywnego, który pozwala na wzmocnienie idei uprzednio stojących za powstawaniem filmu. Jednocześnie prowadzący przedstawiał najczęstsze formy montażowe, które umożliwiają twórcze podejście do montowanych etiud.

2. Przebieg warsztatów w Hiszpanii „Obróbka materiału fotograficznego i filmowego”

- **Partner: Stowarzyszenie IDEA**

Stowarzyszenie na rzecz integralnego zarządzania usługami socjokulturowymi Idea jest organizacją non profit której głównym celem jest promowanie kreatywności i talentu poprzez synergię współpracy oraz wzajemnych relacji. Tworzą ją osoby związane z różnymi dziedzinami sztuki, kultury i edukacji.

Działamy w obszarach kulturowych, edukacyjnych i społeczno-środowiskowych, oferując swoje doświadczenie i umiejętności, a także możliwość współpracy na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym z innymi osobami i podmiotami związanymi z naszym stowarzyszeniem. Członkami organizacji są profesjonaliści z sektora kultury o szerokiej i uznanej trajektorii oraz współpracownicy z dużym doświadczeniem w organizowaniu, rozpowszechnianiu i tworzeniu wydarzeń multimedialnych. Idea jest członkiem m.in. ADRINOC (Leader Rural Development Group), Network of Production and Creation Spaces of Catalonia oraz Jeunesses Musicales International

• **Międzynarodowe warsztaty odbywały się w Hiszpanii w Amer w siedzibie Partnera od 24.10.2022 do 28.10.2022**

Warsztaty te miały na celu uwidocznienie twórczości artystów niepełnosprawnych, którzy ze względu na swoje warunki nie mogą rozpowszechnić swojej działalności artystycznej. To duże utrudnienie w porównaniu z innymi artystami, którzy ze względu na swoje warunki fizyczne mogą bez problemu komunikować się z szeroką publicznością.

Realizacja warsztatów dostarczyła im bardzo ważnego narzędzia komunikacji, a jednocześnie wpłynęła na wzrost poczucia bezpieczeństwa i własnej wartości

Warsztaty pozwoliły uczestnikom stać się częścią, tak ważnej w dzisiejszych czasach, cyfrowej rodziny. Spotkania warsztatowe pozwoliły również na komunikację między artystami w tych samych warunkach w naszym kraju i za granicą.

Realizacja warsztatów przebiegła w trzech etapach:

1. Systemy nagrywania
2. Procesy edycji
3. Przesyłanie filmów na platformy cyfrowe

1. Systemy rejestracji - Wprowadzenie do rejestracji obrazu wideo lub zdjęć, systemy rejestracji, techniki uzyskiwania ujęć, pozycja osób, budowanie scenariusza, ujęcia sytuacyjne, śledzenie akcji.

2. Procesy redagowania - Aby uzyskać dobre wyniki, montaż jest bardzo ważnym procesem, ponieważ jest to sposób na pokazanie pracy (malarstwa, poezji, fotografii, rzeźby itp.). To jest powód, dla którego musimy być ostrożni na każdym etapie tego procesu. W tej fazie warsztat nauczał:

- Jak wybrać nagrane klipy.
- Jak odrzucić niewłaściwy materiał.
- Jak radzić sobie z kolorem i czasem trwania każdego klipu.
- Jak dodawać efekty i zmieniać dźwięk.
- Jak obliczyć strukturę filmu, aby był atrakcyjny dla odbiorców.
- Jak przekazać precyzyjne informacje, komu chcemy pokazać naszą pracę.
- Jak wybrać platformę cyfrową: od tego zależy jakość i rozmiar filmu.

3. Przesyłanie na platformy cyfrowe, jak założyć własne konto na platformie cyfrowej, przesyłać filmy, promować ich oglądanie i monitorować efektywność odwiedzin.

Warsztaty promocji twórczości artystów z niepełnosprawnościami w Internecie musiały uwzględnić kilka kluczowych aspektów, aby były skuteczne i osiągały swoje cele. Poniżej opisujemy niektóre z tych istotnych elementów, które należy wziąć pod uwagę w metodologii takich warsztatów:

- Koncentracja na umiejętnościach technicznych. Warsztat uczył umiejętności technicznych w zakresie wideo i fotografii, w tym korzystania z aparatów fotograficznych, programów do edycji i publikowania w Internecie.
- Rozwój umiejętności twórczych. Oprócz umiejętności technicznych warsztaty pobudzały kreatywność artystów niepełnosprawnych i pomagały im w skutecznym wyrażaniu swojej sztuki.
- Współpraca i praca zespołowa. Warsztat zachęcał do współpracy i pracy zespołowej artystów niepełnosprawnych, umożliwiając im uczenie się od swoich partnerów oraz rozwijanie umiejętności społecznych i komunikacyjnych.
- Promocja online. Warsztat nauczył artystów, jak promować swoją twórczość online, w tym tworzyć profile w mediach społecznościowych, używać hashtagów i współpracować z innymi artystami i organizacjami online.

Istnieje kilka sposobów promowania artysty niepełnosprawnego w Internecie, takie jak:

- Tworzenie strony internetowej lub strony w mediach społecznościowych: Jest to skuteczny sposób na zaprezentowanie swojej pracy i udostępnienie jej globalnej publiczności.

- Współpraca z blogami i witrynami poświęconymi sztuce: Strony te mogą pomóc w rozpowszechnieniu twórczości artysty i zwiększeniu jego widoczności w Internecie.
- Korzystanie z narzędzi SEO: Poprawa pozycji w wyszukiwarkach może zwiększyć widoczność pracy artysty w Internecie.
- Udział w targach sztuki i wystawach wirtualnych: Platformy te mogą oferować niepełnosprawnym artystom możliwość pokazania swoich prac szerokiej i zróżnicowanej publiczności.
- **Przewodnik po różnych programach i środkach edycji wideo i fotografii w celu promowania twórczości artystów niepełnosprawnych w Internecie .**

Istnieje szeroka gama programów i mediów, które można wykorzystać do edycji wideo i fotografii oraz promowania twórczości artystów niepełnosprawnych w Internecie. Niektóre z najbardziej popularnych to:

- Adobe Creative Cloud — platforma internetowa zawierająca wiele narzędzi do edycji zdjęć i wideo, w tym programy takie jak Adobe Premiere Pro, Adobe Photoshop i Adobe Lightroom.
- Final Cut Pro — narzędzie do edycji wideo dla komputerów Macintosh, które oferuje szeroką gamę zaawansowanych funkcji, w tym obsługę formatów o wysokiej rozdzielczości.
- iMovie – bezpłatne narzędzie do edycji wideo dostępne dla komputerów Macintosh, które oferuje intuicyjny interfejs i dużą liczbę podstawowych funkcji.
- Lightworks – bezpłatne narzędzie do edycji wideo, które zawiera wiele zaawansowanych funkcji, takich jak obsługa formatów wysokiej rozdzielczości i możliwość jednoczesnej pracy z wieloma klipami.
- GIMP – darmowy program do edycji obrazów o otwartym kodzie źródłowym, podobny do Adobe Photoshop.

Po edycji filmów i zdjęć dostępne są różne platformy internetowe, na których można udostępniać i promować prace artystów niepełnosprawnych. Niektóre z najbardziej popularnych to:

- YouTube – internetowa platforma udostępniania wideo, która umożliwia użytkownikom przesyłanie, udostępnianie i oglądanie klipów wideo.
- Vimeo – internetowa platforma do udostępniania wideo, która oferuje szeroki zakres zaawansowanych funkcji, w tym obsługę formatów wysokiej rozdzielczości oraz opcję udostępniania prywatnych klipów wideo.

- Instagram – internetowa platforma udostępniania obrazów, która umożliwia użytkownikom udostępnianie zdjęć i krótkich klipów wideo.
- Flickr – internetowa platforma do udostępniania obrazów, która oferuje wiele zaawansowanych funkcji, w tym obsługę formatów o wysokiej rozdzielczości i opcję udostępniania prywatnych obrazów.

3. Przebieg warsztatów we Włoszech - „Artysta w sieci- media społecznościowe”

- **Partner: Stowarzyszenie Luetec**

We Włoszech przede wszystkim stowarzyszenia i fundacje non-profit organizują trasy szkoleniowe dla artystów lub występy dla artystów niepełnosprawnych fizycznie lub umysłowo jako bohaterów.

W 2015 roku narodziła się Arte nel cuore, pierwsza Akademia dedykowana również dzieciom niepełnosprawnym: bezpłatna szkoła teatru, kina, tańca i muzyki. Uczniowie na wózkach inwalidzkich, z zespołem Downa, niewidomi i niesłyszący codziennie trenują, by stać się profesjonalnymi artystami. I pokazują, że talent może przełamać wszelkie uprzedzenia.

Ustawa krajowa od 2022 roku wspiera włączanie artystów niepełnosprawnych w różnego rodzaju wydarzenia artystyczne poprzez finansowanie projektów teatralnych, tanecznych, muzycznych, cyrkowych, a także projektów multidyscyplinarnych, które przewidują profesjonalny udział artystów z niepełnosprawnościami w działaniach rozrywkowych na żywo i promocje swoje umiejętności, rozwój swoich talentów.

Projekty te muszą obejmować ścieżki mające na celu rozwój procesów twórczych, nowe produkcje pokazów na żywo lub rearanżacje produkcji z profesjonalnym udziałem artystycznym w różnych zdolnościach (np. tworzenie pomysłów, pisanie i/lub czytanie) artystów niepełnosprawnych. To absolutna innowacja we włoskim przeglądzie stanowienia prawa.

- **Międzynarodowe warsztaty odbywały się w Neapolu w siedzibie Partnera od 11.01 do 15.01.2023**

Jak promować się w mediach społecznościowych.

Tematem przewodnim warsztatów prowadzonych w Neapolu przez Marię Martinę Peluso było wykorzystanie narzędzi cyfrowych do zwiększenia widoczności niepełnosprawnych artystów w sieci oraz budowanie tożsamości wizualnej.

Podczas pierwszych dwóch dni warsztatów podpowiadaliśmy im, jak sprawić, by ich osobowość i sztuka współgrały z wizerunkiem w sieci. Poprosiła każdego uczestnika o przedstawienie się i opowiedzenie nam czegoś o sobie, aby wydobyć ich charakterystyczne cechy.

Część 2:

Po tej pierwszej fazie pokazaliśmy im bardzo popularne obecnie narzędzie cyfrowe Canva, które oferuje różne możliwości tworzenia zarówno wirtualnych, jak i drukowanych materiałów promocyjnych, takich jak plakaty i ulotki.

Zaczęliśmy od podstaw stworzenia logo identyfikującego artystę i jego twórczość. Pokazaliśmy im krok po kroku, jak stworzyć logo. Aby warsztaty były bardziej angażujące, podjęliśmy pomysł stworzenia logo dla projektu, zebraliśmy propozycje osób i z naszymi sugestiami technicznymi stworzyliśmy prototyp.

Następnie poprosiliśmy wszystkich o zaprojektowanie logo promocyjnego ich działalności artystycznej do wykorzystania w mediach społecznościowych. Każdy uczestniczący artysta przy naszym wsparciu opracował pomysł na własne logo, wysłuchaliśmy go i pomogliśmy mu zrozumieć właściwe sposoby, aby jego wizerunek był spójny z jego działalnością i osobowością.

Na zakończenie warsztatów wszyscy pokazali stworzone logo.

Część 3:

Trzeci dzień spotkania odbył się w stowarzyszeniu Figli in Famiglia w San Giovanni a Teduccio z udziałem lokalnych artystów. Podczas tej sesji stworzyliśmy warsztaty nagrywania wideo.

Poprosiłam uczestników o przeprowadzenie wywiadów wideo. Pracowali w parach, a poprzez odgrywanie ról jeden uczestnik reprezentował artystę, a drugi dziennikarza. To ćwiczenie pozwoliło im opisać swoje występy artystyczne w celach promocyjnych.

Część 4:

Czwartego dnia przeprowadziliśmy lekcję podcastingu. Nasz mówca, Roberto Malfatti, wyjaśnił

historię podcastingu i różnice w stosunku do radia oraz korzyści płynące z podcastingu w celu promowania własnej sztuki i filozofii. Wyjaśnił różne formy, takie jak film dokumentalny, fabularny, edukacyjny, podcast opinii i rozmowa audio. Następnie pokazał, jakie narzędzia cyfrowe są najważniejsze do realizacji podcastu oraz jakie platformy wykorzystuje się do ich wgrania i udostępniania publiczności. Następnie wszyscy uczestnicy stworzyli małe grupy do pracy nad podcastem i zauważył, że wszystkie podgrupy były w stanie pracować razem, a wyniki były lepsze niż się spodziewał.

Część 5:

Piątego dnia Maria Martina Peluso wyjaśniła, jak otworzyć konto na LinkedIn i stworzyć angażujący i interesujący profil. Następnie wyjaśniła, jak stworzyć sieć kontaktów i jak najlepiej wykorzystać tę bardzo popularną platformę. Uczestnicy zostali podzieleni na grupy w celu stworzenia swoich profili społecznościowych, a sesja zakończyła się prezentacją profili stworzonych w celu promocji ich sztuki

W obu warsztatach zastosowaliśmy mieszaną metodologię. Pierwsza część sesji poświęcona była wprowadzeniu tematu poprzez narzędzia cyfrowe, a druga część sesji poświęcona była budowaniu pracy zespołowej i kooperatywnemu uczeniu się. Wszyscy uczestnicy mogli doświadczyć na własnej skórze tego, czego nauczyli się podczas warsztatów, a także poprawić swoje umiejętności pracy z innymi.

W celu promocji niepełnosprawnych artystów, można wdrożyć szereg środków, które zachęcają do ich integracji i wspierają ich rozwój artystyczny.

- Dostępność i adaptacja przestrzeni kulturalnych: Niezbędne jest zapewnienie dostępności przestrzeni kulturalnych, takich jak teatry, galerie, muzea i studia nagraniowe, dla osób niepełnosprawnych. Obejmuje to zapewnienie ramp, wind, dostosowanych toalet oraz odpowiednich systemów audio i wizualizacji.
- Wsparcie ekonomiczne i finansowe: Ustanowienie programów dotacji, stypendiów i pomocy finansowej specjalnie dla artystów niepełnosprawnych. Środki te mogą posłużyć do sfinansowania projektów artystycznych, zakupu przystosowanego sprzętu, pokrycia kosztów produkcji i promocji oraz ułatwienia udziału w festiwalach i wystawach.
- Edukacja i szkolenia: Oferować programy kształcenia i szkolenia w różnych dyscyplinach

artystycznych dostosowane do potrzeb artystów z niepełnosprawnościami. Może to obejmować warsztaty, kursy i mentoring prowadzone przez osoby zajmujące się sztuką i kulturą, które zapewniają im niezbędne narzędzia do rozwijania ich talentów i doskonalenia umiejętności.

- **Widoczność i promocja:** Promowanie widoczności artystów niepełnosprawnych poprzez wystawy, festiwale i integracyjne wydarzenia kulturalne. Stwórz platformy i przestrzenie wystawiennicze specyficzne dla swojej pracy, a także możliwości współpracy z innymi artystami i profesjonalistami z branży.
- **Świadomość i edukacja:** Wdrażanie kampanii uświadamiających i edukacyjnych w społeczeństwie, aby promować większe zrozumienie i szacunek dla artystów niepełnosprawnych. Może to obejmować prelekcje, konferencje i zajęcia w szkołach, uniwersytetach i ośrodkach kultury, gdzie poruszane są kwestie związane z włączeniem i różnorodnością w dziedzinie artystycznej.
- **Sieci i stowarzyszenia:** Wspieranie i promowanie tworzenia sieci i stowarzyszeń artystów niepełnosprawnych, w których mogą oni dzielić się doświadczeniami, wiedzą i możliwościami współpracy. Sieci te mogą działać jako platformy wymiany informacji, obrony praw artystów niepełnosprawnych i promocji ich twórczości.

4. Uwagi

Wszyscy uczestnicy projektu zgodnie stwierdzili, że udział w projekcie „Niepełnosprawny artysta w sieci” podniósł ich kwalifikacje i kompetencje zawodowe, a uzyskany rezultat jest na poziomie umożliwiającym tworzenie własnych produkcji. Nauczyli się opracowywać wytyczne dla swoich filmów, jednocześnie opracowując scenariusz. Nagrali i zmontowali swoje filmy. Dzięki umiejętnościom zdobytym na warsztatach, uczestnicy będą mogli wykonywać bardziej rozbudowane nagrania oraz montować własne filmy promocyjne o swojej twórczości.

Warto wspomnieć, że od pierwszych dni warsztatów wszyscy uczestnicy byli bardzo aktywni. Zadawali pytania i podsuwali pomysły, aby produkt końcowy był bardziej atrakcyjny. Wszyscy przedstawili opinie na temat ulepszeń, które zostały uwzględnione w końcowych filmach.

Dzięki warsztatom rozwinęła się kreatywność uczestników i wzrosło zaufanie do własnej pracy twórczej. Niewątpliwie umożliwi to artystom z niepełnosprawnościami poprawę pozycji jako artystów w świecie kultury i sztuki

5. Wnioski

Bardzo ważne jest zapewnienie artystom niepełnosprawnym wystarczających narzędzi współzawodnictwa i rozpowszechniania, gdyż mają oni istotne ograniczenia, kiedy chcą rozpowszechnić swoją twórczość. Biorąc pod uwagę, że około 90% prac artystów niepełnosprawnych pozostaje nieznanymi, takie projekty są bardzo ważne. Działania te nadają wartości integracji, podnoszą poczucie własnej wartości i godność tych, którzy ze względu na okoliczności nie mają takich samych możliwości zaoferowania tego, co robią, zaoferowania swojej sztuki.